

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/155/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818201729
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5818201729.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: Silverside, a.s., so sídlom Plynárska 7/B, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 052 560, zastúpeného spoločnosťou: AK Herceg, s.r.o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 890 240, proti žalovaným: 1/ J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. Y. XXX, XXX XX N. Y., 2/ R. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. Y. XXX, XXX XX N. Y., žalovaná v rade 2/ zastúpená spoločnosťou Consilior Iuris s.r.o., so sídlom Radlinského 51, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 231 157, o zaplatenie sumy 53.194,35 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej v rade 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č.k. 3Csp/14/2018-92 zo dňa 11. októbra 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Námestovo č.k. 3Csp/14/2018-92 zo dňa 11. októbra 2018 p o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanej v rade 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odvolací súd n a r i a ď u j e súdu prvej inštancie opravu napadnutého uznesenia v jeho výrokovej časti a to tak, že správne označenie platobného rozkazu Okresného súdu Námestovo má byť: platobný rozkaz č.k. 3Csp/14/2018-89 zo dňa 11.09.2018.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie podľa § 267 ods. 2 písm. c/ CSP odmietol odpor žalovanej v rade 2/ proti platobnému rozkazu č.k. 3Csp/14/2018-84 zo dňa 11.09.2018.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 11.09.2018 vydal v spore platobný rozkaz č.k. 3Csp/14/2018-84 (správne má byť uvedené č.k. 3Csp/14/2018-89 - pozn. odvolacieho súdu), ktorý žalovaná v rade 2/ prevzala do vlastných rúk 20.09.2018 (doručenka na č.l. 89 súdneho spisu). V platobnom rozkaze súd zároveň poučil žalovanú v rade 2/ o následkoch podania odporu bez vecného odôvodnenia, ktorým je odmietnutie odporu. Proti označenému platobnému rozkazu podala žalovaná v rade 2/ v zákonnej lehote odpor, v ktorom však neuviedla žiadne tvrdenia, ktoré by spochybňovali opodstatnenosť povinnosti uloženej v platobnom rozkaze alebo iným spôsobom spochybňovala skutočnosti uvádzané žalobcom v jeho návrhu na vydanie platobného rozkazu. Naopak, z obsahu odporu žalovanej v rade 2/ vyplýva, že si je vedomá dlhu voči žalobcovi. Zároveň konajúci súd konštatoval, že zlá finančná situácia, na ktorú žalovaná v rade 2/ poukazovala, nie je dôvodom zrušenia platobného rozkazu. Z uvedených dôvodov okresný súd odpor žalovanej v rade 2/ v súlade s ust. § 267 ods. 2 písm. c/ CSP odmietol ako odpor, ktorý bol podaný bez vecného odôvodnenia.

3. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná v rade 2/, ktorá navrhla, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Svoj opravný prostriedok odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/, h/ CSP Uviedla, že súd prvej inštancie opomenul, že v tomto spore má odvolateľka postavenie spotrebiteľa a z tohto dôvodu bol povinný skúmať aj bez návrhu nemožnosť uplatnenia nároku žalobcu. V tejto súvislosti žalovaná v

rade 2/ poukázala na ust. § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 295 CSP a k veci sa vzťahujúcu judikatúru všeobecných súdov. Okresný súd mal preto skúmať, či žalobou uplatnený nárok nie je premlčaný, resp. či určité splátky tvoriace dlžnú sumu, s ktorými je žalovaná v rade 2/ v omeškaní, nepodliehajú premlčaniu. Súd prvej inštancie teda vydal platobný rozkaz a nadväzne i napadnuté uznesenie na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, resp. nedostatočne zisteného skutkového stavu, keďže s ohľadom na spotrebiteľský spor mal nariadiť pojednávanie, vykonať dokazovanie a skúmať odvolateľkou namietané skutočnosti, čím aj procesne pochybil.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd v prejednávacom prípade nebol súd povinný ex offo skúmať otázku premlčania žalobcom uplatneného nároku. Poukázal, že dňom vyhlásenia nálezu Ústavného súdu SR č. 271/2018 Z. z. sp.zn. PL.ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018 v Zbierke zákonov SR stratilo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinnosť.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario, toto rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

7. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalovanej v rade 2/ a dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

8. Podľa § 267 ods. 1 CSP odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 129 sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije. V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

9. Súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný bez vecného odôvodnenia; o tomto následku musí byť žalovaný poučený v platobnom rozkaze (§ 267 ods. 2 písm. c/ CSP).

10. Odpor proti platobnému rozkazu je špecifickým spôsobom procesnej obrany účastníka konania/ strany sporu, ktorá má za predpokladu splnenia zákonom stanovených podmienok (včasnosť, odôvodnenosť vo veci samej a podanie oprávnenou osobou) absolútny kasačný účinok voči platobnému rozkazu. Z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (teraz Civilného sporového poriadku) o náležitostiach odporu jednoznačne vyplýva len povinnosť odpor odôvodniť vo veci samej. Z obsahového hľadiska pritom postačovalo, ak z odôvodnenia odporu vyplýval iba nesúhlas účastníka konania/strany sporu s vydaným platobným rozkazom, resp. povinnosťou, ktorá mu bola platobným rozkazom uložená (pozri III.ÚS 161/2009).

11. Súdna prax a teória ustálili, že na odôvodnenie odporu proti platobnému rozkazu môže žalovaný uviesť akékoľvek tvrdenia, či už vecné alebo právne, ktoré spochybňujú opodstatnenosť platobným rozkazom uloženej povinnosti. Nie je pritom rozhodujúce, či žalovaným uvádzané skutočnosti sú aj spôsobilé priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie (pozri R 76/1999, sp.zn. 2Cdo/124/98). Zo zmyslu tohto opravného prostriedku možno vyvodiť, že má ísť o námietky týkajúce sa dôvodnosti alebo výšky platobným rozkazom žalobcovi priznanej peňažnej sumy (obdobne uznesenie NS SR sp.zn. 7Cdo/88/2011 zo dňa 25.04.2012).

12. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatoval, že žalovaná v rade 2/ bola v platobnom rozkaze poučená o povinnosti uviesť v odpore vecné dôvody, pre ktoré platobný rozkaz neobstojí, ako aj o dôsledku absencie jeho vecného odôvodnenia v podobe odmietnutia odporu.

13. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalovaná v rade 2/ podala proti platobnému rozkazu odpor včas. Z jeho obsahu však vyplýva, že manžel žalovanej v rade 2/ (žalovaný v rade 1/) je už po druhýkrát vo väzbe, neprispieva jej na výživné dieťaťa, ani neplatí žiadne pohľadávky. Žalovaná v rade 2/ žije spolu s dcérou v podnájme, nakoľko nehnuteľnosť, na ktorej viazne dlh, (priznaný označeným platobným rozkazom), je v exekúcii. Žalovaná v rade 2/ teda nemá finančné prostriedky, aby dokázala žalovanú pohľadávku žalobcovi vyplatiť. Z obsahu podaného odporu je teda zrejmé, že

žalovaná v rade 2/ v ňom len poukázala na svoju zlú finančnú situáciu a nezáujem manžela, pre ktoré nemôže pohľadávku žalobcu zaplatiť.

14. Vzhľadom na vyššie uvedenú skutkovú a právnu argumentáciu odvolací súd v súlade s názorom okresného súdu dospel k záveru, že odôvodnenie odporu žalovanej v rade 2/ neobsahuje žiadne vecné tvrdenia, ktoré by spochybňovali, resp. vyvracali dôvodnosť alebo výšku žalobcom uplatneného a platobným rozkazom mu priznaného nároku, a preto ho nemožno považovať za odpor s vecným odôvodnením. Možno teda uzavrieť, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď odpor žalovanej v rade 2/ proti platobnému rozkazu s poukazom na ust. § 267 ods. 2 písm. c/ CSP ako neodôvodnený odmietol.

15. Ani námietky žalovanej v rade 2/ prezentované v jej opravnom prostriedku neumožnili odvolaciemu súdu prijať iný záver a tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia. Ak nebol vo veci podaný včas odpor spĺňajúci zákonné podmienky uvedené v ust. § 267 ods. 1 CSP, je obsah odvolacích námietok žalovanej v rade 2/ právne irelevantný.

16. Nad rámec uvedeného odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že konajúci nebol povinný ex offo skúmať otázku premlčania žalobou uplatneného nároku. Dňom vyhlásenia nálezu Ústavného súdu SR č. 271/2018 Z. z. sp.zn. PL.ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018 v Zbierke zákonov SR stratilo totiž ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinnosť. Zároveň je potrebné dodať, že ani spotrebiteľský charakter sporu nevylučuje, aby súd vo veci rozhodol platobným rozkazom (§ 299 ods. 2 CSP a contrario). Prvoinštančný súd však po preskúmaní žaloby v súlade s ust. § 265 ods. 1 CSP dospel k záveru, že vo veci samej je možné rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých nemal pochybnosti, najmä keď tieto skutočnosti vyplývali z listinných dôkazov a že spotrebiteľská zmluva neobsahuje zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná. Mohol teda o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom žalovaným uložil, aby do 15 dní od doručenia zaplatili žalobcovi uplatnenú peňažnú pohľadávku s príslušenstvom a nahradili trovy konania alebo aby v tej istej lehote podali odpor s vecným odôvodnením.

17. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

18. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu odvolací súd priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rade 2/ v rozsahu 100 %. O výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Vzhľadom na zrejmu nesprávnosť, ktorá sa vyskytla vo výrokovej časti napadnutého uznesenia v označení platobného rozkazu, odvolací súd v zmysle čl. 4 ods. 2 CSP s prihliadnutím na úpravu týkajúcu sa súdnych rozhodnutí (§ 224 CSP) nariadil súdu prvej inštancie opravu napadnutého uznesenia v rozsahu uvedenom vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

20. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).